



Istungidokument

16.1.2018

A8-0392/2017/err02

ADDENDUM

raportile

ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta (uuesti sõnastatud) (COM(2016)0767 – C8-0500/2016 – 2016/0382(COD))

Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon

Raportöör: José Blanco López
A8-0392/2017

Arengukomisjoni arvamuse ette lisatakse järgmine arvamus:

ÕIGUSKOMISJONI ARVAMUS ÕIGUSLIKU ALUSE KOHTA

15.1.2018

Jerzy Buzek

Esimees

Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon

BRÜSSEL

Teema: Arvamus õigusliku aluse kohta ettepanekus võtta vastu nõukogu ja Euroopa Parlamendi direktiiv, milles käsitletakse taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamist (uuesti sõnastatud) (COM(2016)0767 – C8-0500/2016 – 2016/0382(COD))

Austatud esimees

RR\1141446ET.docx

PE597.755v02-00

Palusite 8. detsembri 2017. aasta kirjas õiguskomisjonil kontrollida vastavalt kodukorra artikli 39 lõikele 2 komisjoni kõnealuse ettepaneku õigusliku aluse sobivust.

Õiguskomisjon arutas eespool nimetatud küsimust 15. jaanuari 2018. aasta koosolekul.

Komisjoni pakutud õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 194 lõige 2. Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni (ITRE) hääletusel vastu võetud muudatusettepaneku eesmärk on asendada see õiguslik alus ELi toimimise lepingu artikliga 194 koostoimes artikli 191 lõikega 1.

I – Taust

Ettepanekus sätestatakse põhimõtted, mille kohaselt liikmesriigid saavad ühiselt ja pidevalt tagada, et taastuvenergia osakaal ELi lõpptarbimises kõigis kolmes sektoris, st elektri-, kütte- ja jahutus- ning transpordisektoris, suureneks 2030. aastaks kulutõhusal viisil vähemalt 27 %-ni.

Vastavalt 2030. aasta kliima- ja energiapoliitika raamistikule, mille Euroopa Ülemkogu oktoobris 2014 heaks kiitis¹, on 27 % eesmärk ELi tasandil siduv ja see saavutatakse liikmeriikide individuaalse panuse kaudu, kusjuures juhitudakse vajadusest ühiselt ELi heaks tegutseda. Lisaks võimaldab uus raamistik täita ühist eesmärki, takistamata samal ajal liikmesriike kehtestamast omi, sealhulgas kõrgemaid riiklikke eesmärke. Liikmesriigid võivad riigiabi eeskirjade alusel toetada taastuvenergia tootmist.

Euroopa Ülemkogu on mitmel korral ergutanud komisjoni läbi vaatama ja välja töötama muu hulgas taastuvaid energiaallikaid käsitlevaid õigusakte, et toetada kokku lepitud 2030. aasta eesmärki². Ka Euroopa Parlament on kutsunud komisjoni üles taastuvenergiat käsitlevaid õigusakte esitama ning suurendama püstitatud eesmärki veel vähemalt 30 %-ni³.

ELi energiasüsteemi käsitlevad prognoosid osutavad, et kui uusi meetmeid ei võeta, siis liikmesriikide ja ELi praeguse poliitika tulemusel suureneb taastuvenergia tarbimine 2030. aastaks üksnes ligikaudu 24,3 %-ni. See oleks tublisti vähem kui Euroopa Ülemkogus kokku lepitud ELi siduv eesmärk tagada vähemalt 27 %-line taastuvenergia osakaal, ning see takistaks liitu ühiselt täitmast 2015. aasta Pariisi kokkuleppega võetud kohustusi. Praeguse poliitika muutumatu jätkamine seaks tõsiselt ohtu ka liidu poliitilise püüdluse taastuvenergia valdkonnas ülemaailmsele juhtpositsioonile tõusta. Samuti tähendaks see ilmajäämist kindlusest, mida annaks suurem omamaistest allikatest pärit energiaga varustamine, ning vähendaks tarbijate osalemist energiasüsteemis.

II – Asjakohased aluslepingu artiklid

Komisjoni ettepanekus esitatakse õiguslikuks aluseks Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa „Liidu sisepoliitika ja -meetmed“ XXI jaotise „Energeetika“ järgmine artikkel (rõhuasetus lisatud):

¹ Vt „Kliima- ja energiapoliitika raamistik ajavahemikuks 2020–2030“ (COM/2014/015 final).

² Euroopa Ülemkogu 19–20. märtsi ja 17–18. detsembri 2015. aasta ning 17–18. märtsi 2016. aasta järeldused.

³ Vt Euroopa Parlamendi resolutsioone kliima- ja energiapoliitika raamistiku kohta ajavahemikuks 2020–2030 ja taastuvenergia kasutuselevõttu käsitleva arenguaruande kohta.

Artikkel 194

1. Siseturu rajamise ja toimimise raames ning pidades silmas vajadust säilitada ja parandada keskkonda, on liidu energiapoliitikal liikmesriikide vahelise solidaarsuse vaimus järgmised eesmärgid:

a) tagada energiaturu toimimine;

b) tagada energiaga varustamise kindlus liidus;

c) edendada energia tõhusat kasutamist ja säästmist ning uute ja taastuvate energiaallikate väljaarendamist ning

d) edendada energiavõrkude sidumist.

2. Ilma et see piiraks aluslepingute muude sätete kohaldamist, kehtestavad Euroopa Parlament ja nõukogu seadusandliku tavamenetluse kohaselt lõikes 1 osutatud eesmärkide saavutamiseks vajalikud meetmed. Asjaomased meetmed võetakse vastu pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomiteega ning regioonide komiteega.

Need meetmed ei mõjuta liikmesriigi õigust määrata kindlaks oma energiavarude kasutamise tingimusi, tema valikuid erinevate energiaallikate vahel ning tema energiavarustuse üldstruktuuri, ilma et see piiraks artikli 192 lõike 2 punkti c kohaldamist.

3. Erandina lõikest 2 kehtestab nõukogu seadusandliku erimenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga ühehäälselt asjaomases lõikes osutatud meetmed, kui need on peamiselt maksualased.

III – Kavandatav õiguslik alus

Vaadeldavas ITRE-komisjoni muudatusettepanekus soovitakse muuta ettepaneku õiguslikku alust, **jättes välja viite ELi toimimise lepingu artikli 194 lõikele 2, nii et viidatakse ELi toimimise lepingu artiklile 194 tervikuna, ning lisades viite ELi toimimise lepingu artikli 191 lõikele 1 lepingu XX jaotises „Keskkond“.** Uus säte on järgmine:

Artikkel 191

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 174)

1. Liidu keskkonnapoliitika aitab kaasa järgmiste eesmärkide taotlemisele:

– keskkonna säilitamine, kaitsmine ja selle kvaliteedi parandamine;

– inimese tervise kaitsmine,

– loodusressursside kaalutletud ja mõistlik kasutamine;

– meetmete edendamine rahvusvahelisel tasandil, et tegelda piirkondlike ja ülemaailmsete keskkonnaprobleemidega ning eldkõige võidelda kliimamuutuste vastu.

2. [...]

3. [...]

4. [...]

ELi toimimise lepingu artikkel 192 on samuti käesoleva analüüsi jaoks oluline ja selle sõnastus on järgmine (rõhuasetus lisatud):

Artikkel 192

(endine EÜ asutamislepingu artikkel 175)

1. Toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega, otsustavad Euroopa Parlament ja nõukogu, missuguseid meetmeid tuleb liidul võtta, et saavutada artiklis 191 seatud eesmärgid.

2. Erandina lõikes 1 sätestatud otsustamismenetlusest ja ilma et see piiraks artikli 114 kohaldamist, võtab nõukogu pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi, majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega seadusandliku erimenetluse kohaselt vastu:

a) peamiselt maksusätteid;

b) meetmeid, mis käsitlevad:

– asulaplaneerimist;

– veeressursside kvantitatiivset majandamist või mis otseselt või kaudselt mõjutavad nende ressursside kättesaadavust;

– maa kasutamist, välja arvatud jäätmemajandus;

c) meetmeid, mis mõjutavad oluliselt liikmesriigi valikut erinevate energiaallikate vahel ning tema energiavarustuse üldstruktuuri.

Nõukogu võib komisjoni ettepaneku põhjal ning pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi, majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega ühehäälselt teha otsuse kohaldada seadusandlikku tavamenetlust esimeses lõigus märgitud valdkondade suhtes.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võtavad seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning pärast konsulteerimist majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komiteega vastu üldised tegevusprogrammid, milles määratakse kindlaks esmatähtsad eesmärgid.

Nende programmide elluviimiseks vajalikud meetmed võetakse vastu olenevalt juhtumist kas lõike 1 või 2 tingimuste kohaselt.

4. [...]

5. [...]

IV – Kohtupraktika

Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt peab ühenduse õigusakti õigusliku aluse valik põhinema objektiivsetel asjaoludel, mis on kohtulikult kontrollitavad ja mille hulka kuuluvad eelkõige õigusakti eesmärk ja sisu¹. Väärta õigusliku aluse valimine võib seepärast olla kõnealuse õigusakti tühistamise põhjuseks. Selles kontekstis ei ole asjaolul, et mõni institutsioon soovib õigusakti vastuvõtmises aktiivsemalt osaleda, õigusakti vastuvõtmise tingimustel ega kõnealuse õigusaktiga hõlmatud tegevusvaldkonna teistes aspektides tehtud töö õigusliku aluse kindlakstegemise seisukohast mingit tähtsust².

Kui õigusakti kontrollimise käigus selgub, et see taotleb kahte eesmärki või et sellega reguleeritakse kahte valdkonda ning üks neist on määratletav peamise või ülekaalukana, samas kui teine on kõrvalise tähtsusega, peab õigusaktil olema üksainus õiguslik alus, st peamise või ülekaaluka eesmärgi või valdkonna tõttu nõutav õiguslik alus³. Kui aga õigusaktil on mitu samaaegset eesmärki või valdkonda, mis on lahutamatu seotud, ilma et üks neist oleks teis(t)e suhtes kõrvalise tähtsusega ja selle/nendega kaudses seoses, peab sellel õigusaktil olema mitu asjakohast õiguslikku alust⁴, kui nende õiguslike aluste jaoks ette nähtud menetlused ei ole ühildamatud Euroopa Parlamendi õigusega ja ei kahjusta seda⁵.

V – Ettepaneku eesmärk ja sisu

Ettepaneku põhjenduses 1 selgitatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/28/EÜ (taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta) uuestisõnastamise ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise põhjust – tagada selgus.

Põhjendustes 2 ja 3 korratakse, et taastuvate energiaallikate edendamine on üks liidu energiapoliitika eesmärke, mis on vajalik kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks kooskõlas 2015. aasta Pariisi kokkuleppes ja energiavarustuse kindluse ja tehnoloogiliste uuenduste edendamiseks ja ühtlasi aitab vähendada liidu sõltuvust imporditud gaasist ja naftast.

Seega sätestatakse artiklis 3 eesmärk saavutada 2030. aastaks vähemalt 27 %-line taastuenergia osakaal liidus tarbitavas energias ja täpsustatakse, kuidas liikmesriigid aitavad kasvuhoonegaaside heitkoguseid kulutasuvalt ja paindlikult vähendada, kehtestades finantsraamistikku, millega soodustatakse investeringuid taastuenergia projektidesse, kasutades rahalisi vahendeid ja jagades pädevate riiklike või piirkondlike ametiasutuste ja

¹ Kohtuasi C-45/86: komisjon vs. nõukogu (üldised tariifsed soodustused), EKL 1987, lk 1439, punkt 5; kohtuasi C-440/05: komisjon vs. nõukogu, EKL 2007, lk I-9097; kohtuasi C-411/06: komisjon vs. Euroopa Parlament ja nõukogu, EKL 2009, lk I-7585.

² Kohtuasi C-269/97: komisjon vs. nõukogu, EKL 2000, lk I-2257, punkt 44.

³ Kohtuasi C-137/12: komisjon vs. nõukogu, EU:C:2013:675, punkt 53; kohtuasi C-490/10: parlament vs. nõukogu, EU:C:2012:525, punkt 45; kohtuasi C-155/07: parlament vs. nõukogu, EKL 2008, lk I-08103, punkt 34.

⁴ Kohtuasi C-211/01: komisjon vs. nõukogu, EKL 2003, lk I-08913, punkt 40; kohtuasi C-178/03: komisjon vs. Euroopa Parlament ja nõukogu, EKL 2006, lk I-107, punktid 43–56.

⁵ Kohtuasi C-300/89: komisjon vs. nõukogu (titaandioksiid), EKL 1991, lk I-2867, punktid 17–25; kohtuasi C-268/94: Portugal vs. nõukogu, EKL 1996, lk I-6177.

organite vahel parimaid tavasid.

Artiklis 4 keskendutakse taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia toetuskvadele ja kehtestatakse liikmesriikide rakendatavad kaitsemeetmed, mille eesmärk on tagada elektrituru moonutusteta toimimine kooskõlas riigiabi eeskirjadega ning läbipaistval viisil, edendades investorite ja tarbijate huvides selgust ning tõhusat järelevalvet.

Artiklis 7 reguleeritakse taastuvatest energiaallikatest toodetud energia osakaalu arvutamist, võttes arvesse ka toidu- ja söödakultuuridest toodetud biokütuste ja vedelate biokütuste maksimaalse osakaalu vähendamist alates 2012. aastast.

Artiklis 16 kehtestatakse taastuvenergiaprojektidele loa andmise menetlus, sätestades, et selle viib läbi üks määratud asutus, ja määrates kindlaks menetluse maksimaalse kestuse, artiklis 19 muudetakse päritolutagatiste süsteemi, muu hulgas laiendades seda taastuvatest energiaallikatest toodetud gaasile, muutes selle kütte- ja jahutussektoris tootja taotluse korral kohustuslikuks ja parandades Euroopa Standardikomitee (CEN) standardi kohaldamise abil haldusmenetlusi.

Artiklitega 21–24 võimaldatakse i) tarbijatel alusetute piiranguteta tarbida omatarbeks toodetud taastuvenergiat, ii) energiakogukondadel turul osaleda, iii) tarbijatel lõpetada kaugkütte- ja kaugjahutussüsteemid konkreetse hoone jaoks kütte- või jahutusenergia ostmine, kui neil on võimalik hoone tasandil meetmetega hoone energiatõhusust märkimisväärselt suurendada.

Artiklis 25 sätestatakse kütusetarnijatele ELi tasandil kohustus tagada, et teatav osa nende tarnitavast kütusest oleks vähese CO₂-heitega ja taastuvatest energiaallikatest toodetud kütus, et stimuleerida CO₂-heite vähendamist ja energiaallikate mitmekesistamist ning seega tagada sektori kulutõhus panus üldeesmärgi saavutamisse. Artikli 26 alusel tugevdatakse ELi olemasolevaid bioenergiaga seotud säästlikkuskriteeriume, muu hulgas laiendatakse nende kohaldamisala kütte-, jahutus- ja elektrienergia tootmises kasutatavale biomassile ja biogaasile, ning artiklis 27 selgitatakse massibilansisüsteemi ja kohandatakse seda, et hõlmata biogaasi kooskääritamist ja biometaani maagaasivõrku suunamine.

VI – Analüüs ja sobiva õigusliku aluse kindlaksmääramine

Eespool toodu põhjal on selge, et ettepaneku eesmärk on vähendada investeerimisega seotud ebakindlust viisil, mis võtaks arvesse keskmiseks ja pikaks perspektiiviks seatud CO₂-heite vähendamise eesmärgi; tagada taastuvelektri kulutõhus kasutuselevõtt ja taastuvelektriturgude lõimimine ning kogu ELi hõlmava taastuvenergiaeesmärgi ühine saavutamine 2030. aastaks; suurendada täiustatud biokütuste potentsiaali CO₂-heite vähendamisel ning taastuvenergia potentsiaali kütte- ja jahutussektoris.

Taastuvad energiaallikad aitavad vähendada kasvuhoonegaaside heidet ja seeläbi leevendada kliimamuutusi, toetada kestlikku arengut, kaitsta loodust ja parandada inimeste tervist. Lisaks aitab taastuvenergia luua töökohti ja tagada energiavarustuskindlust kogu Euroopas ning hoogustada seeläbi kaasavat majanduskasvu. Euroopa Kohtu praktika kohaselt on taastuvate energiaallikate arendamine üks eesmärkidest, mis peab suunama liidu poliitikat energiavaldkonnas¹.

¹ Liidetud kohtuasjad C-215/16, C-216/16, C-220/16 ja C-221/16: Elecdey Carcelen SA jt vs. Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha, ECLI:EU:C:2017:705, punkt 38.

Lissaboni lepingu jõustumisest alates on ELi toimimise lepingu artikkel 194 konkreetne õiguslik alus energiapoliitika meetmetele, mille eesmärk on tagada energiaturu toimimine, tagada liidus energiaga varustamise kindlus, edendada energia tõhusat kasutamist ja säästmist ning uute ja taastuvate energiaallikate väljaarendamist või energiavõrkude sidumist.

ITRE-komisjoni muudatusettepanekuga 1 soovitakse muuta ettepaneku õiguslikku alust, jättes välja viite ELi toimimise lepingu artikli 194 lõikele 2, nii et viidatakse ELi toimimise lepingu artiklile 194 tervikuna, ning lisades viite ELi toimimise lepingu artikli 191 lõikele 1. See on sõnastatud järgmiselt:

Muudatusettepanek 1
Ettepanek võtta vastu direktiiv
Volitus 1

Komisjoni ettepanek

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle **artikli 194 lõiget 2**,

Muudatusettepanek

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle **artiklit 194 ja artikli 191 lõiget 1**,

Esiteks, mis puutub sellesse, et kasutada õigusliku alusena ELi toimimise lepingu artiklit 194 tervikuna, siis tuleb märkida, et ELi toimimise lepingu artikkel 194 sisaldab vastavalt lõigetes 2 ja 3 tegelikult kahte erinevat õiguslikku alust eri liiki meetmete jaoks. Kui lõikes 3 viidatakse meetmetele, mis on peamiselt maksualased, siis lõikes 2 viidatakse selliste meetmete vastuvõtmisele, mis on vajalikud lõikes 1 osutatud eesmärkide saavutamiseks. Kuna ettepanek kuulub selgelt viimati nimetatud meetmete kategooriasse, on vaja ELi toimimise lepingu artikli 194 lõiget 2 õigusliku alusena eraldi märkida.

Lisaks nähakse ELi toimimise lepingu artiklis 194 sõltuvalt meetme liigist ette eri seadusandlikud menetlused. Vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 194 lõikele 3 kohaldatakse juhul, kui tegu on peamiselt maksualaste meetmetega, seadusandlikku erimenetlust, mille puhul Euroopa Parlamendiga üksnes konsulteeritakse ja nõutav on nõukogu ühehäälsus. Seevastu vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 194 lõikele 2 kohaldatakse artikli 194 lõikes 1 kehtestatud eesmärkide saavutamiseks vajalike meetmete vastuvõtmisel seadusandlikku tavamenetlust.

Ettepaneku põhieesmärk näib täielikult kuuluvat ELi toimimise lepingu artikli 194 lõikes 1 sätestatud liidu energiapoliitika eesmärkide hulka. Seetõttu, et näidata õiguslik alus viisil, mis võimaldab kindlaks teha nii ettepaneku vastuvõtmisel kohaldatava menetluse kui ka nõukogus nõutava häälteenamuse, on asjakohane tugineda ettepaneku õigusliku alusena ELi toimimise lepingu artikli 194 lõikele 2, mitte artiklile 194 tervikuna.

Seoses ettepanekuga lisada viide ELi toimimise lepingu artikli 191 lõikele 1 kui ettepaneku õiguslikule alusele, tuleks rõhutada, et tegemist ei ole rakendusliku artikliga. Selles on sätestatud ELi keskkonnapoliitika eesmärgid ning muud põhimõtted, mida liit võtab arvesse oma keskkonnapoliitika kujundamisel ja keskkonna valdkonnas kolmandate riikidega koostöö

tegemisel. See säte ei anna ELi institutsioonidele õigust keskkonna valdkonnas seadusandlikke meetmeid vastu võtta ning seetõttu ei saa see olla õiguslik alus.

Kui muudatusettepanekuga sooviti lisada keskkonnaalane õiguslik alus, on ELi toimimise lepingu artikli 192 lõike 1 puhul tegemist asjakohase õigusliku alusega, kuna selles nähakse ette seadusandliku tavamenetluse kohaldamine ELi toimimise lepingu artiklis 191 seatud eesmärkide saavutamiseks. Sellegipoolest peab ettepanekusse täiendava keskkonnaalase õigusliku aluse lisamine olema põhjendatud. Täpsemalt tuleks näidata, et ettepanekul on mitu samaaegset eesmärki või valdkonda, mis on lahutamatu seotud, ilma et üks neist oleks teis(t)e suhtes kõrvalise tähtsusega ja selle/nendega kaudses seoses¹. Arvestades, et artiklis 194 selgesõnaliselt seotakse keskkonna säilitamine ja parandamine liidu energiapoliitika eesmärkide väljatöötamisega, ja võttes arvesse ettepaneku eesmärki ja sisu, näib ettepaneku peamine ja ülekaalukas eesmärk ja valdkond olevat energiaga seotud eesmärkide edendamine. Keskkonnaaspekte arvestatakse samuti, kuid need on selgelt kõrvalise tähtsusega võrreldes peamise eesmärgiga edendada taastuvatest energiaallikatest toodetud energiat ELi toimimise lepingu artikli 194 lõike 1 punkti c tähenduses.

VII – Järeldus ja soovitus

Eespool esitatud analüüsi alusel näib, et kõnealuses ITRE-komisjoni muudatusettepanekus kavandatud muudatused, mis käsitlevad ettepaneku õiguslikku alust, on ELi toimimise lepingu artiklile 191 osutamise seisukohast asjakohatud viited aluslepingute artiklile, mis ei ole rakenduslik ega kujuta endast ettepaneku sisu ja eesmärki arvestades samaaegset eesmärki. Mis puutub sellesse, et kasutada ELi toimimise lepingu artiklit 194 tervikuna, siis viite väljajätmisega asjaomase artikli lõikele 2 ei tohiks nõustuda, kuna sellega kaotatakse viide kõnealuse ettepaneku vastuvõtmisel järgitavale konkreetset liiki seadusandlikule menetlusele.

Sellest tulenevalt otsustas õiguskomisjon 15. jaanuari 2018. aasta koosolekul hääletusega, kus 19 liiget hääletas poolt ning vastuhääli ega erapooletuid ei olnud², soovitada Teil taastada komisjoni ettepanekus esitatud algne õiguslik alus, täpsemalt ELi toimimise lepingu artikli 194 lõige 2, kuna nimetatud ettepaneku eesmärki ja sisu arvesse võttes on tegemist on ainsa ajakohase õigusliku alusega.

Lugupidamisega

Pavel Svoboda

¹ Kohtuasi C-211/01: komisjon vs. nõukogu, EKL 2003, lk I-08913, punkt 40; kohtuasi C-178/03: komisjon vs. Euroopa Parlament ja nõukogu, EKL 2006, lk I-107, punktid 43–56.

² Lõpphääletuse ajal olid kohal: Pavel Svoboda (esimees), Jean-Marie Cavada (aseesimees), Mady Delvaux (aseesimees), Max Andersson, Joëlle Bergeron, Geoffroy Didier, Pascal Durand, Jytte Guteland, Mary Honeyball, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Gilles Lebreton, Jens Rohde, Virginie Rozière, József Szájer, Axel Voss, Tiemo Wölken, Francis Zammit Dimech, Tadeusz Zwiefka; Antanas Guoga vastavalt kodukorra artikli 200 lõikele 2.

(Puudutab kõiki keeleversioone.)